

til et navn, kan han få tilladelse til at føre dette navn som slægtsnavn.

§ 9 indeholder regler om, hvilke personer der som *bipersoner* erhverver slægtsnavn i egenskab af børn, adoptivbørn eller hustruer, når en person — hovedpersonen — erhverver et slægtsnavn.

Kapitel 2 (§§ 10-12) omhandler *fortabelse af slægtsnavn* ved ophævelse af adoptionsforhold og omstødelse af ægteskab.

I det oprindelige lovforslag fandtes her tillige en bestemmelse, hvorefter en ægtemand i visse tilfælde kunne få hustruens barn, som var avlet under ægteskabet, men som han ikke var fader til, frakendt retten til hans slægtsnavn. Endvidere fandtes regler, hvorefter det på mandens forlangende kunne bestemmes ved et ægteskabs opløsning ved skilsmisse, at hustruen ikke længere måtte føre det slægtsnavn, hun havde fået ved ægteskabet, og endelig var det fastsat, at hustruens ret til at bære mandens navn efter ægteskabets ophør i almindelighed bortfaldt, hvis hun giftede sig på ny.

Alle disse bestemmelser bortfaldt ifølge ændringsforslag ved 2. behandling, stillet af det nedsatte udvalg og tiltrådt af justitsministeren.

Kapitel 3 (§§ 13-16) indeholder bestemmelser om *fornavne*.

Ifølge § 13 skal et barn have et eller flere fornavne.

§ 14 bestemmer:

Som fornavn må ikke vælges navne, der ikke efter deres karakter er egentlige fornavne. Det skal dog være tilladt som *mellemnavn* at tillægge et barn faders eller moders mellemnavn eller et navn, der efter § 8, nr. 1, kunne tillægges barnet ved navnebevis.

Som fornavn må ej heller vælges et navn, der kan befrygtes at blive til ulempe for bæreren.

Ved ændring af slægtsnavnet efter §§ 1 og 2 kan det hidtidige slægtsnavn bevares som mellemnavn. Bæres det nye slægtsnavn allerede som fornavn, bortfalder dette ved navneændringen.

Ifølge § 15 kan forandring af fornavn ske ved navnebevis eller ved adoptionsbevilling.